

τὸν ἄνδρα, ἤξευρον ὁμως νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τῶν προτερημάτων αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου. Ἄλλ' ἄνευ τοῦ κινδύνου τούτου ὁ Μιλτιάδης ἴσως οὐδέποτε ἤθελε προστατήσῃ τῆς πόλεως τοῦλάχιστον, ἅμα παρελθόντος τοῦ κινδύνου, περιῆλθεν εἰς ρῆσιν πρὸς τοὺς συμπολίτας· καὶ αὐτός, ὁ σωτὴρ τῆς πόλεως, τῆς Ἑλλάδος ὁ σωτὴρ ἐν Μαραθῶνι ἀναδειχθεὶς, ἐτελεύτησεν οἰκτρῶς, ὡς ὁ ἔσχατος τῶν καταδίκων.

Ἄλλοιός ὄλωσ ἦτο Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρονος. Ὁ Ξάνθιππος ἦτο φίλος καὶ συγγενὴς τοῦ Κλεισθένης, τοῦ ὁποίου εἶχε συζευχθῆ τὴν ἀνεψιᾶν Ἀγαρίστην, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κλεισθένης Ἴπποκράτους. Καὶ ἐπειδὴ οὔτε ὁ τοῦ Ἴπποκράτους υἱὸς Μεγακλῆς οὔτε Μεγακλῆς ὁ τοῦ Κλεισθένης υἱὸς ὑπῆρξαν λόγου ἄξιοι ἄνδρες· ἐπειδὴ πρὸς τούτους ὁ Ξάνθιππος, καίτοι μὴ ἀνήκον εἰς τὸ γένος τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν, διὰ κηδεστίας δὲ ἀπλῶς ὦν μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένος, προῆλθεν ὁμως προδήλως εἰς τὰ πράγματα διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ μεγάλου ἐκείνου οἴκου, ὁ Ξάνθιππος δύναται νὰ λογισθῆ ὡς κύριος, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος. Ὁ δ' οἶκος οὗτος, τὸν ὁποῖον πολλακίς ἐλάβομεν ἤδη ἀφορμὴν νὰ ἀναφέρωμεν, εἶλε τὸ γένος ἐκ τῶν πάλαι ποτὲ ἡγεμόνων τῆς χώρας, καὶ ἰδίως ἐξ Ἀλκμαίωνος, τοῦ τελευταίου τῶν ἰσοβίων ἀρχόντων. Καθ' ὄλην τὴν ἐβδόμην καὶ καθ' ὄλην τὴν ἕκτην ἑκατονταετηρίδα οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐπενήργησαν σπουδαιότατα εἰς τὴν τύχην τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων, οὐ μόνον διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ διότι ἤσαν ἐκ τῶν συνετῶν ἐκείνων εὐπατριδῶν οἴτινες, ὡς ὁ Σόλων, κατενόησαν τὰς νέας τῆς πολιτείας ἀνάγκας καὶ πρὸς ταύτας μεθήρμοσαν ἐκάστοτε τὴν διαγωγὴν. Τοῦ πρώτου ἐκείνου Ἀλκμαίωνος ἀπόγονος ἦτο ὁ Μεγακλῆς, ὅστις τῷ 612 πρὸ Χριστοῦ κατέβαλε τὴν στάσιν τοῦ δημαγωγοῦ Κύλωνος. Ὁ τοῦ Μεγακλέους τούτου υἱὸς Ἀλκμαίων ἐστρατήγησε τῶν συμπολιτῶν εἰς τὸν κατὰ Κιρραίων πόλεμον, ἐνίκησε τεθρίπῳ εἰς τὰ Ὀλύμπια, ὑπῆρξε φίλος τοῦ Σόλωνος καὶ φίλος τοῦ βασιλέως τῶν Λυδῶν Κροίσου, ὅστις ἐπέτρεψεν εἰς αὐτόν, ἐλθόντα εἰς Σάρδεις, νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ θησαυροῦ του ὄσα χρήματα ἠδύνατο διὰ μιᾶς μετ' ἑαυτοῦ νὰ ἐκφέρῃ. Τούτου πάλιν τοῦ Ἀλκμαίωνος υἱὸς ἦτο ὁ Μεγακλῆς, ὅστις συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα τοῦ τυράννου τῶν Σικυωνίων Κλεισθένης Ἀγαρίστην, ἠΐξεσε τὸν πλοῦτον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διὰ τῆς μεγάλης περιουσίας ἣν ἔλαβε καὶ ἀνεδείχθη δὲ μὲν ἀντίπαλος, δὲ δὲ συνεργὸς τοῦ Πεισιστράτου. Τελευταῖον ὁ Κλεισθένης, ὁ τοῦ Μεγακλέους υἱός, ὑπῆρξεν ἴσως ὁ ἐπιφανέστερος τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν, διότι ἀπῆλλαξε μὲν τὴν πόλιν τῶν τυράννων αὐτῆς, διέπραξε δὲ τὴν ἐπιτηδεῖαν ἐκείνην μεταρρῦθμισιν τοῦ πολιτεύματος δι' ἧς συνεπληρώθη ἅμα καὶ ἐνισχύθη τὸ ἔργον τοῦ Σόλωνος. Ἀπὸ τοῦ Κλεισθένης παύει ὁ οἶκος οὗτος ἀναδεικνύων ἰδίους μεγάλους ἄνδρας· διότι οὔτε ὁ τοῦ Κλεισθένης υἱὸς Μεγακλῆς, οὔτε Μεγακλῆς ὁ τοῦ Ἴπποκράτους υἱός, οὔτε ὁ τοῦ τελευταίου τούτου Μεγακλέους υἱὸς Εὐρυπτόλεμος, διαπρέπουσιν ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων ἱστορίᾳ, ἀλλ' οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐξηκολούθησαν πρωτεύοντες διὰ τῶν γυναικῶν, διότι εἴπομεν ἤδη ὅτι ὁ Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρονος ἔλαβε σύζυγον τὴν ἀνεψιᾶν τοῦ Κλεισθένης Ἀγαρίστην, ἣ δὲ Ἀγαρίστη αὕτη, ἔγκυος οὔσα, εἶδε κατ' ὄναρ ὅτι ἔτεκε λέοντα καὶ ἔτεκε μετ' ὀλίγας ἡμέρας Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον. Ἐγγονος τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἀγαρίστης ταύτης Μεγακλέους ἦτο ἡ χαριεστάτη ἐκείνη Ἴσοδίκη, ἣτις κατώρθωσε νὰ δεσμεύσῃ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς τὸν τοσοῦτο περὶ τοὺς ἔρωτας ἄστατον Κίμωννα, τὸν υἱὸν τοῦ Μιλτιάδου· καὶ ἔγγονος ὡσαύτως τοῦ Κλεισθένης ἦτο ἡ τοῦ Κλινίου σύζυγος Δεινομάχη, ἣ γεννήσασα τὸν Ἀλκιβιάδην, τὸν εὐφρέστατον ἅμα καὶ κακοτροπώτατον τῶν Ἑλλήνων. Δι' ὅλης λοιπὸν τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐπρώτευσαν διὰ

